

ВІХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ОДНОГО ПРИМЕРНИКА
20 сот.

Red. czas. „Dilo” we Lwowie. Pr. 914/25
W imieniu Kierownictwa Politechniki
Ukrainy wykarzy we Lwowie. Orzekni na wnio-
sek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść
artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dilo”
Nr. 278 (10.6.99) z dnia 10. grudnia 1925 r.
pod tytułem: „U nowij konstelacji” a) między
słowa: miżanarododol polityk... a) słowa:
wami i duch Łyżarza, b) między słowa:
w zapamiętani... a) słowa: Percepcja
paradokso... c) między słowa: do Pol-
sca... a) słowa: Poili Polaczka, d) między
słowa: z boku Rosji... a) słowa: nad
Białym... a) słowa: stroni... a)

63 a) ustawy karnej uznał dokonany
dnia 9. grudnia 1925 roku konflikt
z wprawdliwiością i zarządził aresztowa-
nie całego nakładu i wydał w myli
493 p. k. nakaz dalszego rozpowszech-
niania tego pisma drukowanego. Zarzą-
dził wydać im nakaz odpowiedzialności re-
daktorów tego czasopisma, w szczególności
mającemu umożliwić bezpłatnie w najbliższym
miesiącu 10 na pierwsze stronice. Nie wyko-
nawszy tego nakazu pociąga za swoją usługa
przebiegową w p. Nr. 1, nat. drak. a 17.
grudnia 1862 Ust. p. Zł. o. art. 180. i 1.
zarządzało za przekroczenie na grzywnę o
40 Zł. P. Łódź. dnia 11. grudnia 1925. r.

Лакейство.

Львів, 15. грудня 1925.

Гіркі, дошкульні, глибокими кон-темплативними думками перепосі-своє двох величаві і провісників української нації в її поході по тернистих шляхах історичного жит-те-буття, слова-докопи Куліша й Франка про народ без пуття, без чести, без поваги й без сорому, який „нападків пізних палитиме“, — приходять на думку якраз тепер, коли направо й наліво познача-ється каламутна хвиля демораліза-ції, етичного розвалу, коли та кала-мутна хвиля накриває собою особи-стугідність і національне достоїнство.

Чи всі ваші знайомі сповнили наказ
нинішньої хвилі закупуваючи акції

Земельного Банку Гіпотечного?....

ОДНА АКЦІЯ 26 зол.

ПУРУС

неохочою в
справі по
чищенню
всього

М. НОЗІЯК.

Памяти великого будівничого Новітньої України.

(Продовження)

Видко, що сильне враження зро-била величезна Кулішева збірка пісень на Костомарова, показана йому в часі його переїзду через Київ на Волинь. Іще більше вра-ження на Костомарова зробив сам Куліш, котрий „говорив неначе з вершка гори, що дихає огнем, і приневолював мене — оповідав Костомарів у своїх згадках про Куліша — слухати себе, як кажуть, роззявивши рота. Маючи незвичай-ний дар слова й пам'ять, яка збе-рігала все, що було варте або й неварте того, він був моїм профе-сором, — моїм і моїх однолітків, котрі пригорнулися до нього з по-жадливостю людей, що як було тоді в звичаю, вчилися „чогось і екось“. Ми всі любили його ясною мовою, як звичайно люблять доб-ри душі в початку своєї моло-дості.

Таке було при першій знайомо-сті двох молодих мрійників і ідеа-лістів. Колиж Костомарів при-їхав до Києва на постійне жит-тя, той час був „може найщасли-віший і в його і в моїм житті —

написав у своїх згадках Костомарів. Ми пробалакували зовсім цілі літні ночі. В своїх нічних прогуль-ках, повних красномовства, якому не ставили ще жадні страхи ніякої перешкоди, могли ми видаватися п'яними для постороннього спосе-рігача. Й бували ми тоді п'яні, тіль-ки не від вина. Надмір мрійливо-сти, основаної на любови (як ми були переконані) до найкращого з народів (себто українського), ро-бив нас захопленими. Я дивився на Костомарова як на будучого Тацита, він на мене як на будучо-го Вальтер-Скота*. І Куліша при-ваблював до себе Костомарів сво-їми історичними, етнографічними й політичними розмовами, а голов-но останніми, бо „на початку нашого життя — згадував Куліш про той час — ми були не так письменни-ками, як політиками“.

Знайомство Костомарова з Кулі-шем припало на час, коли україн-ська пісня і неписана словесність народу українського натхнули мо-лоді уми в Києві спасенною дум-кою — видвинути своєю нацією з темряви. Серед цієї молоді зяви-лися Куліш і Шевченко, що по-знайомилися в 1843 р. Й стали про-відниками її. Сив Шевченка був для цієї молоді гуком воскресної труби архангела. Коли говорено коли небудь по правді, що серце ожило, що очі загорілись, що над-чолом у чоловіка засвітилася поло-маний язик, то це було тоді в Києві — оповідав Куліш у своїм „Історичнім оповіданні“. На Шев-

ченка — говорить Куліш — ви-зрало незв'язане нічим окрім дружби браття, як на якийсь небесний са-тильник. Словом Шевченко зявив-ся посеред київської молоді „яко видиме оправдання нашого нитхен-ня зявись“.

До речі. Такі високі слова Кулі-ша про Шевченка тим більше цін-ні й гідні уваги, що, як відомо, з Кулішевої автобіографії, Куліш не зовсім уподобав Шевченка за його цинізм; зносив його норови ради його таланту. А Шевченкові знов не здалась до смаку аристократичність Кулішева. Влучає Кулішеве порів-няння Шевченка з сівонком, а Куліша з козаком-кармазинником ви-дигає дві політичні думки, які й сьогодні ще гуртують частини на-шого громадянства коло себе, а з яких одна уважає за свого бога Ше-вченка, а друга Куліша.

Згаданий київський гурток ідей-них юнаків доставив Костомарову перших братчиків, коли він заін-іював народження Кирило-Методі-ївського Братства. Куліш був тоді в Петербурзі, а з Шевченком по-знайомився Костомарів щонно в квітні або травні 1846 р. Шевчен-ко захопив Костомарова своїми новими, невіданими ще творами. Зокрема сильне враження зробила на Костомарова Шевченкова поема „Сон“. Костомарів „чатав і перечи-тував її цілу ніч і зовсім впливав-нею“. Силу уваження перечитаного на Костомарова видно найкраще з того, що він перестрашився. „Й по-бавив — згадував це враження Ко-

стомарів — що муза Шевченка роздирає заслону народнього жит-тя. І страшно, й солодко, й боля-че, й захоплююче було заглянути туди!!! Поезія завжди йде напе-рід, завжди відважується на силь-не діло; її слідами йдуть історія, наука та практична праця“.

Слідами Шевченка пішов і Ко-стомарів у своїх „Книгах битія у-країнського народу“). Тому й не диво, що „Книги“ виказують по-зички з кількох поетичних творів Шевченка. Що торкається участі Костомарова в українським письмен-стві, то до часу „Книг“ видає Косто-марів під псевдонімом Єремі Галки даї збірки своїх віршів: „Україн-ські балади“ (1839) і „Вітка“ (1840) та два драматичні твори: „Сава Чалий“ (1833) і „Переяславська ніч“ у Корсуні. „Сон“ (1841), де й подані кілька нових віршів. У „Мо-лодаку“ Бельського за 1843 р. подав огляд тодішнього українського письменства. Із коли вірші й дра-ми Костомарова мають досить сла-бу літературну стійкість і цікаві-хоба для малолітньої дорослі, його „Кни-ги“ ставлять його на віки на твор-чий історичний ґрунт як ідеологі-чного провідника в своїм часі й батька новітньої України.

(Продовження буде.)

*) „Книга битія українського народу“ Костомарова досуд не загалом в дешевім виданні видавництва „Шлях“.

*) В поредакції фелетоні треба спра-вити в 1. вип. 2. ряд. згорі „розмовно: ді-альності“ на „життєвої діяльно-сті“, а в 3. ряд. здолу додати по „наука“ „мисльовий“.

— Що значить „даним даним“?

Референт української преси у „Слов Польським“ є статистиком поліції, який на кожний місяць надсилає до своїх співвітчужців, тим більше, що у вітніх містках може перекладати через нашу агентацію офіційні тексти, помилки й інші недоліки наших текстів, наші мови, Нир. в огляді „Z prawy polskiej“ з дня 13-го ч. м., де повідомляється, що стаття з дня 10-го ч. м. „У новій конституції“ має такий переклад нашого тексту: „Даним даним“ (Дановий Данеревський Дан.) реалізували на законі, згідно з правом нації, націоналістичний принцип, а на сході його в швейцарській поліції реалізували, а на заході реалізували в германській поліції реалізували, а на півдні реалізували в італійській поліції реалізували, а на півночі реалізували в польській поліції реалізували. Від слова „даним“ вийшло польський філософ постолюм „дан“ — скар.

— **Повищення статистики.** У хресті українського мінерального за останній рік 1924/25 наведено між іншим статистику студентів. У цьому пір'ї записалося на геологію 66 слухачів, на право 1,753, на механіку 835, на технічний 1,011, на металургію-природничу 1,011, усього разом 5,651. По вірогідності було 27 греко-католиків, 2,241 Жидів і 310 греко-католиків.

— **Новий шахоний мистець.** Боголюбів нагороджений першою премією у шахоних змаганнях у Москві не є новим, а старим мистецем, що випадає йому здобути перше місце. Уроджений на Київщині в 1889 р., призначений спершу до духовного стану, вже з молодістю присвятився змаганню шахів. Підчас семінарії він інтерв'ювався у Тейбери від 1914 до 1919, поглибив свою гру і чотири рази виграв першу премію. Його перша збітовка нагорода була в 1919 р. у Школотині. Після цього в Київ (1921) і в Пестіні 1922, де одержав першу нагороду, закінчивши Адамовича другу. За те у змаганнях у Львові та Карпатській області пошуку у Моравській Остраві (1923) та Нью-Йорку (1924) змагався на дальших місцях. Та вже цього року у Вроцлаві знову став на перше місце, пишучи за собою таких майстрів, як Немоніч, Реті, та Рубинштейн. У Москві він держався чеська на перші місця. Він дає чотирьох партій тільки чотирьох „розгромах“ (ремі), 15 витрачав, а дві програли. Процентове відношення вигравших ним пунктів є 775 пром. Боголюбів єдине в свої величчю сучасний у Львові позитивний міжконтинент. Фазові сповідають звертають увагу на факт, що Боголюбів мав в останніх змаганнях перевагу над дуже сильними шахістами з території РСР, яких методу гри значно краще, як інші чужинці, що грали з ними вперше і тому малили кілька сильних невдач.

— **Бойкот Ромен Роллана.** З нагоди вистави п'єси Роллана на польських сценах, преса пригадує, що твори Роллана, Національного лауреата, не відігравали доміни вистав на французьких сценах. Причина цього: становище Роллана підчас війни. Роллан (Швейцарець) видав книжку та кілька маніфестів з великою симпатією для Німеччини. Тому й Фонтану продовжують тихий бойкот його п'єс. У Львові державні театральні театри, де ці п'єси мали виставити, дирекція до них не зв'язувалася із виставити, а відмовилася „Острих демонстрацій публіки“.

— **Остання тайна Тутангаме.** Гробниця єгипетського короля відкрити та розслідувати. Кріль, що має 3000 років, знайшли на ньому подібних так, немов би помер 300 літ тому. Мав його до родинності, фотографії його короля, Рентгенівські знімки кісток, навіть до скарбів його несли. Не знайшли тільки одного: точно як він називався. Річні філософи-єгиптологи подають різні пояснення вимови голосовок. Є ще остання тайна на тав. Корольську книжку, це може надати нові дані для висновку, чи цей король ніколи не був Тутангаме, Тутанхамом, Тут-Он Каму, Тутангаме чи ще якийсь інший. Все одно його прізвище вимовляють різні народи по-своєму так, що всі ці форми можуть бути вживані.

— **Для танцюристів.** Один статистик сказав собі труду об'єктувати якийсь проїзд переходити ноти на балю даним, що переслідує танцівні м'я, годів і робить 30 000 кроків. Це різниться 40 кілометрів. При одній вальсній постанці виступають біля 1 кілометр, а при „гальці“ п'ятора. Колиб ти сам рухи виконувати на сайдмозау, підчас проходів — кажуть учні — для здоров'я мало би не величезну користь. У добі танців мусимо почекати аж прийде мода на них під голум невом, у парках та на відпочинку, без огляду на пору року.

Недавній дати на „Рідну Школу“.

На поділку „СУПРУГА“ у Львові в час „Діло“ з дня 13. ч. м. складає Красний Союз для хову й збудування у Львові надзвичайний даток 8 дол. на „Рідну Школу“ і киде своїх членів а саме: „Сільський Господар“, „Кооп. Банк“, „Шистер“, „Народну Гостиницю“, „Центро-Банк“ і „Кооп. Спільн.“, щоб всі у Львові зложили ту саму квоту. 956 1-1

3 судової салі.

Процес Штайгеда.

Сарбелатий день розправи.

На початку розправи оголошує Човічник табування рішення цього останнього про відхилення усіх внесків обвинувача та прокуратора. Трибунал пішов переслухати зазначення проф. Леснянського. По оголошенню тих рішень засталися собі прокуратор зажалення незалежності.

Переслухання свідків.

Майор Копаць, військовий інженер зібрав, що згідно з описом Ольшанського, бомба мала би бути хемічною, яку часто живильють аммуніції. Хемічна бомба є не зазвичай бомба, що вибухає хемічними сполуками плох хемічних складників. Тому, що Ольшанський не подав якийсь матеріал, що бомба належить до хемічних, що була це сілконий кітас, а біля нього мусів бути хемічний погірш. Оба ці складники є легко доступні для всіх. З описом Ольшанського го скотчється розміри б-мі в ваготи і обем. Частина сталеної текстур, яку на-ею на місці, могла би походити від з-в'язного нальця, по якому згадує Ольшанський. Проти згідності з описом Ольшанського промисловий куток олова. Крім того всі ознаки вказують на те, що бомба мала тит (жовті). Далі з'явилися і свідки Категович, що бомба складалася з трьох хемічних матеріалів, з яких ні один не міг запалитися від каліс. Шкож до складу рурки, то по ній не-е ніякого сліду, а він повинен би бути, ба бомби не вибухнула, а тим самим склад рурки не могла сполити ся. Одне дає би навіть рурка сполити ся, то по ній повинен бути жувель, а його не має. Ольшанський знімає, що бомба була наповнена експлатом. По підрахункам аччівця у ній повинно було бути коло 274 гр. експлату, а на місці надійно за-легли 4 гр. Далі з'явився майор Копаць, що прийнявши навіть тезу Олга, та його бомбу приходить до твердження, що при запаленню бомби мусів би експлатувати всі зазвичайні (випадки) а за ними і експлат. А так не ст-е лиса. Ольшанський каже, що при цьому розбирався бомбу, а це неможливо, бо експлат був би висидівся. Свідки з'явилися, що когось був човічником і експлат горить тепло-континент поумінем і силь-но копить. Свідки бачили такий дим як з папіроса, а так горить тит (жовті), що знавещь демонстрація перед судом спаливши кусок гітти. Колиб бомба мала була зовнішній нальця — як це подає Ольшанський — то він був би спалився, але остав би по ній величезний вугілля, спалення подібно, як це має місце по спаленню пуделя. Далі Ольшанський твердить, що бомба мала вибухнути по удару наслідком удару а тимчасом свідки знімають, що бачили, як бомба димилась в леді. Супроти цього треба би припускати, що бомба за-звичай в руках за-мисловця, наслідком чого він мав би шор-найменше попарені руки, від чого не за-безпечили би його шовкові рукавички. Підводчи підсумки своїх знань, майор Копаць знімає, що стоїть на становищі своїх попередніх тверджень.

Другий знавещь пор. Лян-дра знімає, що по тих даних, які він має, бомба мусів бути льотною. При досліді не можна було бачити ніякого до-слідку сил. Знання того свідка покон-чуються зі зніманнями його по єзидника.

Свідок др. Леснянський, професор Львівської політехніки стверджує, що шкловити зніщення скла, якщо воно було в тій бомбі, є неможливе. З того виходить, що в бомбі скла рурки не було а тому бомба не шкловити не по-кривається з описом бомби Ольшанського.

Внесення прокуратора.

Прокуратор Гриневський, ставив внесення на піддання мотивів заводу Микитина з попередньої розправи Бєра і тов., а також деякі попередні зні-зання Микитина, що зв'язані з грошевою справою. Він же говорив про 5 тисяч доларів, які мав одержати за свої знізання. Прокуратор домагався віддання деяких стенографічних протоколів з поперед-ньої розправи тому, бо там були деякі ролю гроші, отже грають вони і тепер. Прокуратор не хоче порівнювати знізання Микитина зі знізаннями Ольшанського. Однак має докази, що робилися заходи в тому напрямі, щоб Ольшанський зложив знізання. Одержав політична поліція в Києві знає, що в Львові він з братом Теофілом Ольшанським Андрієм Володимиром Ольшанським якийсь пал переговори в тому напрямі, щоб ратувати Штайгеда коштом Теофіла. Своє прохання підтримував цей пал найрізномірнішими аргу-ментами. Прокуратор предклав єзид до-ходжень в тому напрямі, з якого виходить, що на Володимира Ольшанського старалися вплинути при допомозі грошей. Далі прокуратор заявив, що тут при-зують велику вагу до знізання др. Бол. Бачинського, що доводилося від невідомого інформатора проте, немовто атентат виконав член української військової організації. Прокуратор заявив, що має сумні-ви, чи др. Бачинського взагалі могли б. а віри інформатора, які він уділив др.

ві Бачинські та Рачинські. Бо на запит др. Бачинського, спрямований до др. Бачинського в цій справі, той останній мав відповісти, що він не має пам'яті про те, хто виконав атентат і що не вклався др. Чассеєв вимовляв в нього, що він (др. Бачинський) поінформував др. Вассера про те, немов би то атентат виконав член української військової організації. Др. Бачинський — каже прокуратор — мав сказати др. Чассеєву, що в суді в хвартаті свідка знімає те саме що сказав др. Бол. Бачинський. На цю обставину домагався прокуратор покликати на свідка др. Бол. Бачинського.

Крім цього домагався прокуратор покликати на свідка нач. редакції „Діло“ на обставину, що поміщена в „Ділі“ деяка кількість полк. Кіновальця є оригінальною. Дні домагався віддання відпо-відних актів а боку поліції, які ствер-джують, що Кутинський не міг бути спів-чником Ольшанського а також і те, що він є поляком, рим-католиком і що мешкав у Коляков та був інсталітором а до Німеччини уїхався на завібок.

Проти внесків прокуратора виступала оборона. Вона заявлялася, що прокуратура провокує справу зам-ею справу покликати та відступити від акту обвинувачення. Далі оборона намагалася до-казати, що в цій справі не може і не мо-гло бути мови про якінебудь „серебрен-ники“.

Письмо ред. Івана Проци.

Берлін, 12. грудня 1925.

До Дирекції поліції

у Відні.

Як шойно доміваюся, прочитав на ро-праві Штайгеда Львові дня 9. грудня ч. р., має писмо з 26. листопада ч. р. звер-нуто до Дирекції поліції у Відні, ра-е ж з цим додатком, що я зголося свій ви-їзд з Відня 25. серпня 1924 р.

Закінчив ще раз, що в вихід з Відня дня 24. травня 1924 р. на основі особ-ливого виклику, відданого Дирекцією полі-ції у Відні (а доручення п. радника др. Геддеріха) і що я від 26. травня 1924 р. живу безперервно в Берліні. Доказ: до-лучений дублікат „Поліційного зголоше-ня“ 173 поліційного реєстру, Берлін, 12. грудня 1925.

Що також у часі від 24. травня 1924 р. до нинішнього дня не був а загалом у Відні, може Дирекція поліції ствердити легко в Президії поліції у Берліні і в бер-лінському постійному консуляті, бо, як відомо, все це істнує візально примус.

Додаткова увага Дирекції поліції, що мій виїзд з Відня зголошений 26. серпня 1924 р., вказує тільки на те, що мій влас-ник дому у Відні зголосив мій виїзд з Відня шойно по 3 місяцях після його від'їзду до Берліна. В Берліні мусів я зго-лошитися особисто до 31. травня 1924 р., бо тоді істнував іще для чужинців при-йомний приватного помешкання примус особистого зголошення.

Заяву, що і я зложив у своїй мислі з 26. листопада 1925 р., піддержую далі в цілій о-снові.

Відпис цього письма, як також ори-гінальну посвідку мого зголошення пере-силаю до львівської державної прокуратури.

З листом пов'язаним

Іван Поць.



Посмертні згадки.

о Северин Добрянський, парох Мо-настиря помер по довгій тяжкій хворобі в 68 р. життя і 43 свящества. — В. І. П. 955 1-1

ОПОВІСТКИ.

Старанням Уніанських Товариств в Стрию, відбується в четвер, дня 17. грудня ч. р. у салі Народн. Дому Концерт в столітні роковини смерті Дм. Бор-нянського. Початок о год. 8. веч. 943 2-2

МУНКА
ИЛО

під кожним зглядом
БЕЗ КОНКУРЕНЦІІ

В медію, дня 26 ч. м. в часі Святих Божих о 12 год. в Преображенській церкві у Львові відігрався Тов. „Львівський Боян“ 4 концерти Дм. Борнянського на дохід українських інвалідів. 2-2

Наперед Оганізіация Українців у Львові отворяє з дня 16. грудня 1925 ч. р. своїм Львівським Ринком, 10/11, (схід через ганок) для своїх членів вандсаярцію безплатно і правно і пора-е в стразах: охорона львівської, поштової, адміністративної і т. п. та загалом в сплатках, а яких належить дати правлячу і мін українському населенню міста Львова і його передмість у випадках всього року національного та соціального покращення. Година уредові що дня від год. 10-1 переповнює а вичком „даль“ українських свят. — Секретаріат Народн. Оганізації.

Дрібні оголошення.

В ПАРОХІІ Свотини мисливий п. р. Ром-ніти розпочинається з весною 1926 р. будівля нової де і літні роботи. Будівля чи рефакторію о цю будову можуть ви-сиги свої оферти до місцевого вряду па-рохіяльного по коней грудня 1925. 941 2-3

ПРИМУ негайно хартувати до науки ме-ханічного ремесла Ю. Ломка, Се-кевича 8. 945 2-2

ПАПУЧІ, пантофлі і т. п. тільки злуча-поручає і виконує на замовлення фі-брика Прошшин, Львів, вул. Прованська 4. 951 1-2

УНІВАЖНОЮ вклавену мені посвідку встановлену П. К. О. Львів, L. 1448/145 на підписку документи предложені мною для призначення офіцерського степеня. — Володимир Гарть. 957 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Аутистичний п'єсєт Євгеній та вся-кого рода пере-дніччя роботи виконує солідо: Микола Кривецький, артист переплетчик, запис. судовий знавещь. 887 Львів, Покровська 12. 6-10

Управління кооперативн. „Хлопський Со-юз“ в Калуші викає всіх членів, до кін-ця ч. р. вирішити уділи до висоти 5 дол. бо інакше переставлять бути членами б-е. 953 окремого повідомлення. 1-1

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до себе нашого Надзорошого Батька. За докази співчуття з боку духовенства, знакомих і парохіян, складаємо отрим ширі подяку. Зокрема дякуємо о. Шу-платові за двократку духову потіху, о. Андрійчаків за прегарну участь в сум-них обрядках і гарне надмогильне слово. о. кан. Чучковичеві за промисл в похоро-нах, даліше всім отцям кондеканцальним і сусідам, як також всім знакомим і па-рохіянам, що промили дороге нам По-кійничка на місце вічного супочинку. — Іосиф і Любомира Добрянські, Сте-фанія Федюшкова, Марія Лєвицька — діти. 955 б.) 1-1

Прилюдна подяка.

Отрим складаю найсердечнішу подяку Високоповаженим Панах: др. Л. Бачин-ському, др. В. Яковичу, раднику В. Ду-ш, др. В. Пущкарев, др. Загайський, чові, М. Харківському, І. Городиському М. Галухові, як також всім членам На-роднього Дому українських залізничників в Станіславові, за ласкаве приміщення мене з родиною в цій домі, як зьвока-тованого від 1919 р.

Лєв Качанівський
бувш. човід. астр. Залі-знич. Станіслав, Лєв-пєль ч. 2. 954а) 1-1

БЛУПЕМО форте-п'яни, півня на-в'їть зніщені. При зго-лошенню на адресу: Перемішль, Ринок 24 А. Галінський, проси-мо подати фірму і шну. 952 1-2

БЕРЛЯЧІ на чобот-а б-та по зол. 22 платно вискає фаб-рика Т. Прошшин, Львів, Прованська 4. (Надіслати доказну підписку). 954а) 1-2

ЧИ чули шедрівку „Львів“? Купи-те в Українській Кни-гарні Станіслав, Со-бського 20, дня 1-2. 954 1-3